

Μετα τόν σεισμόν τοῦ 1891, ὡς γράφει ἐν τῇ ἡμερίδι "Κωνσταντινούπολις τῆς
31 ης Ἰανουαρίου 1898 ὁ νῦν πρῶν Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Πολύκαρπος, ὁ εὐσεβὴς
ἐρημίτης καί περ ἀναγκασθεὶς νὰ διανυκερεύῃ ἐν μικρῷ παραπήγματι, ἀπέναντι τῶν
ἐρειπίων τῆς πεφλημένης αὐτῷ σκῆτης στηθέντι, δὲν ἀπώλεσε τό θάρρος, ἀλλ' ἔχων
ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τὴν παντοδύναμον εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ, ἠύλογα τό
πάνάγιον αὐτοῦ ὄνομα καὶ ἐδέετο, ὥπως πᾶσαι μὲν αἱ ἐκ ταύτης καταστροφεῖσαι οἰ-
κοδομαὶ ἐπὶ τό κρεῖττον, πρὸς χάριν τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀνοικοδομηθῶσιν, ἡ δὲ ἱερά
αὐτοῦ Σκήτη ἐκ μέσου τῶν ἐρειπίων, ὡς φοῖνιξ εὐθυτενὴς ἀναθάλῃ. Καί ὄντως, μι-
κρόν μετὰ τὴν ἀπόδοδον τῆς δεινῆς ἐκείνης τοῦ σειμοῦ ἀπειλῆς, καταρρίψας ἅπαντα
τά τῆς οἰκοδομῆς ἡρειπωμένα καὶ ἐτοιμόρροπα μέρη, ἐπιχειρεῖ τὴν ἐκ νέων βάθρων
ἀνοικοδομησιν τοῦ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῶν κελλίων. Πρῶτος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸν
πενιχρόν αὐτοῦ ὀβολόν κατέθηκεν ὁ τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς χαράττων, δεύτερος
ἐπιφαίνεται, διὰ γενναίας συνεισφορᾶς, ὁ πρῶν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύρ Νικό-
δημος, τούτῳ ἐπηκολούθησαν ἡ Α.Ε. Κωνσταντίνος Ἀνθόπουλος πασᾶς, ἡ Α.Ε. ὁ ἀρχίατρος
τῶν ἀνακτόρων Σπ. Μαυρογένης πασᾶς, ἡ Α.Ε. ὁ τέως ἐν Κων/πόλει πρεσβευτὴς τῆς
Ρωσσίας Νεχιάδωφ, ὁ ἀξιότιμος κύρ Κ. Παϊσάκος καὶ ἄλλοι. Καί ὁ μὲν Ναῖσκος ἀνοι-
κοδομηθεὶς ἐπὶ διπλασίου σχεδὸν μεγέθους τοῦ ἐκ τοῦ σειμοῦ παθόντος ἀποτελεῖται
ἐκ 15 πηχ. πλάτους καὶ 10 πηχ. ὕψους, ἡ δὲ Σκήτη μονόροφος οὕσα συνίσταται ἐξ
25 πηχ. μήκους καὶ πλάτους ἐξ 25 πηχ. Περιέχει δὲ ἐν μέρει τῇ νοτίῳ πλευρᾷ κελλίον
3 ἐν δὲ τῇ βορείῳ κελλίον 4, ἐκατέρωθεν δὲ τῶν πλευρῶν ἀνατολικῶς, κατὰ τὴν εἴθο-
δον ἀνά μίαν εὐρεῖαν αἴθουσαν, ἐν ἐκατέρᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει βρύσις μαρμαρίνη ὑ-
περθεν τῆς μιᾶς τούτων ἐπὶ πλακὸς μαρμαρίνης ἐστὶν ἐγκεχαραγμένον λαμπρόν ἱαμβι-
κὸν ἐπίγραμμα, ἀνῆκον εἰς τὴν ὁξύν κάλαμον τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, ἔχον δὲ ὡς
ἔπεται :

"Ἀνθρώπε μοι πρόσελθε, πλησὺν ὕδριαν, καὶ πίθι διψῶν, καὶ ρυπῶν λοῦσαι
δέμας. Πλήν μοι τό οὖς σου κλίνων εἶπ' οἱ τάδε. Ὡς ρεῖσι καὶ σύ ρεῖς, παρέρχη,
σωφρόνει".

Αἰ. Μαρτίου κε.

Συγκοινωνοὶ δὲ ἡ Σκήτη μετὰ τῆς χώρας μὲν διὰ μιᾶς λεωφόρου, ἀφ' ἧς φαίνεται
ὁ πευκολιμὴν ὅτε μὲν μέ διανγῇ καὶ κρυστάλλινᾳ ὅτε δὲ μέ θολὰ καὶ ἐξωγκωμένα ὕ-
δατα, καὶ δι' ἐτέρας ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, ἀφ' ἧς διακρίνεται ἡ Ἀντιγόνη, ἡ Πρώτη καὶ αἱ

λοιπαί τῆς Προποντίδος ἀκατοίκητοι νῆσοι, μετὰ δέ τοῦ ~~Τρι~~ ^{Λι}μῆ Λιμανή, διὰ δύο ἐπίσης ὁδῶν, τῆς μιᾶς λεωφόρου καί τῆς ἐτέρας ἀμαξιτῆς, ἐτέρα δέ ὁδός, ἡ τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Πασπαλλῆ, τοῦ ἀχωρίστου τούτου τῆς Σκῆτης, ἐν σχήματι λαῖκοῦ μοναχοῦ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς νοτιανατολικῆς εἰσόδου αὐτῆς καί λήγει κάτωθεν, φέρουσα πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ εἰρημένου λιμενίσκου. Παρὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἔνθεν καθεῖθεν ὑπάρχει μικρὸν νεκροταφεῖον, ἐνῷ διακρίνονται τὰ μνήματα τῶν ἀειμνήστων Ἰωάσαφ τοῦ ἀναχωρητοῦ, Χατζῆ Ἰωάννου Μιχαλίδου, δωρητοῦ τῆς Σκῆτης καί πατρός τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Παντελάκη ἐφέντη, λογοκριτοῦ τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, Ἰωάννου Ζωγραφίδου, πατροῦ, Ἀτωνάκη Οἰκονόμου τῆς ἐλληνο^{εὐρωπ}αϊκῆς σχολῆς καί ἄλλων, κατὰ δέ τὴν βόρειον εἴσοδον τῆς Σκῆτης κεῖται ὁ τάφος τῆς μακαρίτιδος Εὐφροσύνης Ἀνδρίκου ἐφ. καί ἐντός τοῦ ναοῦ δύο ἕτεροι καλυπτόμενοι ὑπὸ μαρμαρίνων ἐπιγεγραμμένων πλακῶν. . . . .

Ἐκκλησιαστικῶς ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῶν σεβαστῶν Πατριαρχείων ὡς καί ἡ ἐλληνικὴ ἐμπορικὴ σχολὴ ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς ὁποίας, ὡς εἴρηται, ἐστὶ ἀκοδομημένη καί ὡς εἰκός ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καί λοιπαῖς ἱεροτελεσφαίαις τελεῖται ἐν αὐτῇ τό μνημόσυνον τοῦ κατὰ καιρὸν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ γλυκὺς τοὺς τρόπους ἐρημίτης Ἀρσένιος διὰ τῆς εὐαρμοστός αὐτοῦ πρὸς πάντας συμπεριφορᾶς, διὰ τῆς χριστιανικῆς πολιτείας, τοῦ ἀδόλου καί εἰλικρινοῦς τῆς καρδίας αὐτοῦ καί τῆς αὐστηρᾶς αὐτοῦ μωσαϊκῆς ζωῆς, καλῶς γινώσκοντος ἄλλω^{τε} καί τὰς σημερινὰς ~~πρὸς~~ ^{ἐν} τοῦ βίου περιστάσεις, καί τὰς κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀναφνομένας χρείας καί ἀνάγκας ἐπ' ἀγαθῷ χρώμενος, γινόμενος δηλονότι κατὰ τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν "τά πάντα τοῖς πᾶσι ἵνα τοὺς πάντας κερδίσῃ", κατάρθωσε νά ἀγαπηθῇ καί ἐκτιμηθῇ δεόντως παράπάντων τῶν ὁπωσδήποτε αὐτῶν γνωρισάντων, Πατριάρχαι Ἀρχιερεῖς καί πολλοί τοῦ Γένους ἡμῶν λογάδες, μεγιστᾶνες καί ἄρχοντες πάσης φυλῆς καί θρησκειώματος, ὑψηλά κατέχοντες ἀξιώματα, ἐτίμησαν αὐτόν, διὰ τῆς εὐνοίας καί τῆς πολυτίμου αὐτῶν φιλίας καί τὴν πρὸς αὐτόν ἐκτίμησιν καί ἀγάπην τὴν λόγῳ τε καί ἔργῳ πολλάκις ἐξεδήλωσαν. Οἱ πένητες καί δὴ οἱ τῆς ἑρατεινῆς χάκλῃς σέβονται ἀληθῶς καί ὡς προστάτην καί κηδεμόνα αὐτῶν ἐκτιμῶσι, τό ὄνομα αὐτοῦ κατέστη πασίγνωστον καί ἡ περὶ αὐτοῦ ὡς καί πνευματικοῦ πατρός φήμη οὐ μόνον ἐν τοῖς πέριξ τῆς πρωτευούσης ἀφίκετο, ἀλλὰ καί εἰς μακρινὰς χώρας; ὁπόθεν ἔστιν ὅτε πρὸς αὐτόν σπεύδουσι.

Ὁ δὲ ἀοίδημος Μητροπολίτης Νικομηδείας Διονύσιος ἐκτιμῶν τὰς σπανίας τοῦ ἀνδρός ἀρετὰ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἀνά τὴν θεοσώστον αὐτοῦ Ἐπαρχίαν ἵνα ἐξομολογῇ τοὺς χριστιανούς τ' ἀθρόους πρὸς αὐτόν, ^{ἐπὶ τούτῳ} ~~προσερχομένους~~ ^{προσεχομένους}. Ἀγάπων δὲ ὑπέρβαλλόντως καὶ περί πλείστου ποιούμενος πᾶν τό θεολογικόν, ἰδιαιτέραν αἰσθάνεται συμπάθειαν πρὸς τὴν ἱερὰν θεολογικὴν σχολήν, ἧς τοὺς ἱεροσπουδαστάς αὐτὰ διὰ πατρικῆς ὄντως περιβάλλει στοργῆς, τινὰς δὲ τούτων καὶ ἰδίαις ἐξεπαύδενσε δαπάναις, οἷον τὸν καθηγητὴν αὐτῆς ἀρχιμ. Εἰρηναῖον (1), τὸν ἱερολ. ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἀγ. Ἐφέσου Ἀρσένιον (2) Ἀθεντούλην καὶ ἄλλους ἄλλως πολλάκις ἐβοήθησε καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ νῦν ἔτι τό αὐτό ποιῶν, ἀγαπῶν δὲ καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χρησίμων βιβλίων κατήρτισε βαθμηδὸν μετὰ βιβλιοθήκην, ἣτις σὺν τῷ χρόνῳ ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀριθμῇ ἱκανοὺς τόμους διαφόρων συγγραμμάτων. Μεγίστην δὲ τῷ ὄντι καὶ σωτήριοι ἐπὶ τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ πνεύματος τῶν χριστιανῶν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ, καὶ ἀπάραμιλλος δείκνυται, προκειμένου περὶ σύδιαιλλαγῆς τῶν πρὸς ἀλλήλους τυχόν διαμαχομένων, μόνῃ ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ παρουσία τούτων ἀρκεῖ ὥπως ἀφοπλίσῃ τὸν ὑπὸ θυμοῦ κατεχόμενον.

(1) Τὸν νῦν Μητροπολίτην Κασσανδρείας (λ. θ.)

(2) Τὸν πρὸ διετίας ἀποθανόντα Μητροπολίτην Λαρίσης (λ. θ.)